

Quod postliminio tuus es. Per sacra Poetis
 Numina, non alia poteris me voce beare
 Largiri. ingemino, ingemino, gratamur amici
 Et sic deinceps, si qua veteris Venae gutta stillaret, quam
 non hoc adeo frigus claudit, et astringit, quam morbo
 illius silentis tui tristes gelu. neque tamen hoc in declina-
 bile, ut pueri dicebamus, sed quod evitare tu, aut
 praenire possis, modo Grammaticam subinde repetas,
 et imprimis declinandis arduis et horrendis nominibus
 τῆς μετὰ ἀρχολίας, τῶν ὑποχονδριαίων, et similibus
 serio incumbas. Conferemus et nos aliquando Symbolum
 et non nihil remedij propinabimus, quod ad splendorem
 τῆς χολῆς τῆς ἐσπερῆς accedat propius, quoque, siue portabili
 siue portabili, ajunt perire omnem noctem et impartiri
 nas nubes disenti a nobilissimo viscerum citra noxam
 aut nauseam. At hoc ut praestari possit, reditus Principi
 expectandus est, qui nunc per Belaniam vagus optat
 apruno aut fulvum. Si quid porro de meo contribuere
 possim, quo sensim te receres, statui vernaculas tandem
 nugas meas amicorum precibus dare. Hasce max-
 atque excusa fuerint tibi totas in sinum projiciam
 ut videas an sit, ut Latine quondam, sub auspicio Lemis
 praefatiunculae a tua manus prodire mereantur.
 Verum si Typographos video veterino resinâque pigriore,
 et quae me saepe à proposito negotia divellunt, totam
 tibi hiemem immunem largior ab hac molestia.
 Cave tuis aliter isti, dira, infami, infanda quam eva-
 sisti januam ultra vel fenestram, vel rimam aperias.
 Si faxis, scito te iratum, infensum et infestum Hugonem
 experturum, quo nunc uti, si libet, potes amantissimo
 tui ac studiosissimo. Vale et Sape. Hagae Com. A.
 Decemb: 1647.

Pastori Lenensi

Amplissime Doctissime et Humanissime Domine.

(408)

Non me passimunt nescire, studiosi mei duo Bredani magna
 primum et opulentâ humanitate in oppido a te excepti,
 ut hoc ipsum non nisi promulsis loco esse volueris
 longa et indefessa hospitalitate, quâ indignos utrius
 gratia

gratiã adolentes Loua detinuisti. Adiderunt serio
et sollicitè, quid sibi ab Illustrissimo Comite Bochovia
etiam repetita festiuitate obtigerit honoris ac bene-
uolentia infinita. Hisce nominibus, quid utrique debeam
nimis equidem intelligo, quam ut utrius gratiam
verbis rependi posse iudicem, quam in solutum accipere
tis vel clementissimi creditores. Super est ut redhostien-
casas et occasionem sæpius oblatam relitis. Audi
illam, (ita me Deus amet) ab utraq; manu expec-
tate, ambabus meis amplectendam. Aliquid in eandem
sententiam illustrissimo illi Paparchæ vestro adser-
be. Ades et succurre imbecillitati meæ meliori facundi-
et hic certe gratitudinis meæ non fucatae beneuolentis
sensus, suo fac prætio estimetur apud virum, de quo
hactenus nihil potui, nisi bene mereri velle. Deinde
quantum si meo nomine expasueris, tibi iteno à me
dictum status, et nouo ecce, duplicique beneficio de-
vinceris jam olim prono integerrimoque affectu

Tuum

Obsignanti has in manum incidit libellus C. Hugoniam.
quem in gratiam nobilissimæ amicæ nyper
a me raptim, et pro otio (quod nasti) meo
exaratum, passus sum vulgari Typis, quò
præcipue exscriptorum incuria, et frequentibus
mendis occurrerem; Vide, si tanti est, et ride
aggredi me Lucullianam illam tuam liberalitatem
magnificentiam, aut profusionem compensare
sterili chartaceo munere. Tolera tamen: si forte
domi tuæ toga Cordylis, vel pannula desit olivis.

Martino Brunoni

Ecclesiastæ Almeri

ensi.

Reverende Domine.

(408)

Rectoratum Scholæ Bredana, si vacaret, committen-
dum ego sæpe censi N. Bubbensio, ut qui antehac
eandem præfecturã malis artibus excidisset. Certe
si quam plurimæ ejusmodi vacarent Sparta, num-
quam ego adducar ut credam Henrico tuo ullam
exornandam tradi debere. Literatore esse, et quidem
valde eximium, uterque novimus. Moderanda
autem